

ბაზეთი ღირს				
თვე	მან. კ.	თვე	მან. კ.	
12	10	5	6	1
11	9 50	5	5	50
10	8 75	4	4	75
9	8	3	3	50
8	7 25	2	2	75
7	6 50	1	1	50

ივერი

1877-1872   საქართველო და საღვთისმშობლის მიხედვით   1877-1892

მაიამ ზაალის ასული, ზურაბ, პავლე გიორგის ძენი, სიმონიძისძის კა და გიორგილი ილიას კა ნათიშვილები და კანონი პუბლიკაციის ტერიტორია გულითადის მფუხარებით აუწყებენ ნათესავთა, ნაცნობთა და თანამოსამსახურეთა გარდაცვალებას პირველი მუდღის თვისისა, მეორენი—მამისა, მესამენი—ძმისა და მეოთხენი—სძისა თვისისა. თურგის ლექსი გამოქვეყნის საქმის გამოცხადების სიძველეს გიორგი შარბიძის ძის ნათიშვილისა და სთხოვენ მოპოვებულნი 4 იანვარს, დღის 10 საათზე, ქვეშევთის ეკლესიაში, სადა გარდახდული იქნება წირვა და საიდამაც შემდეგ მიცემულს წასაყვებენ მიუწინდეს, მამა დავითის ეკლესიაში დასაფლავდეს.

ქართული თეატრი
შაბათს, 1 იანვარს,
3 ი რ ე კ ე ლ ა დ
3. ს. ალექსანდრე-მესხიძის მოსაწოდებელი
ქართულ დრამატულ საზოგადოების არტისტებისთვის წამოადგენილი იქნება
ანტიკტ. კ. დ. შიშინის საბუნებისადა
I
მეორედ გაემაჩვილებათ
ღრმა 4 მოქ. თავ. დ. გ. ერისთავის
II
მეოთხე მოქმედება ღრმადამ
თეატრ ბატონიშვილი
III
დიგერჯისმენჯი
როგორც მოწინააღმდეგეობის მიზეზებზე: ბ-ნის: მამაძე, ტყაიკელი და
გაგაიკელი.
დასაწყისი სწორედ 7 1/2 საათზედ.
მზღდება წარმოსადგენად „გომარული ფოსტა“, „უჩალები“, „თე-
ლაველი იტელი“ და სხვა.
ფრენიორ ნ. ავღოშვილი.   აღმინისტრატორი ვალ. გენია.

ოქმბათს, იანვრის 6-ის 1892 წ.
ტფილისის „კრუკის“ დარბაზში გამართული იქნება
ბ ბ ლ ი
ტფილისის სათავად-ბნაშურთა სასწავლებლის სასწარმოლოდ.
დასაწყისი საღამოს 9 საათზედ.
ფასი ბილეთისა 2 მან.
ქალებს შეუძლიანთ გულ-ამოუკრევის კაბებიითა დაესწრნენ.
ბილეთები ისყიდება „კრუკის“ შევიკართან.
(3-2)

საქმადგინო სურათებიანი ქურნალი
„მ მ მ ი ლ ი“
(მესამე წელისა)
ამოვ 1892 წელსაც, ორთოვეში ერთხელ, იმავე პროგრამით,
როგორც ამჟამად.
ქურნალი „ჯეჯილი“ ტფილისში დატარებით ედირება 3 მან.,
ტფილისის გარეშე და თვით „ჯეჯილის“ რედაქციაში Красногор-
სკაი ულ. დ. Назарова № 7.)
1) ტფილისში—წერა-კითხვის საზოგადოების კანცელარიაში
(Двопояная ул. д. зем. банка № 125.), ქართველთა ამხანაგობის
წიგნის მაღაზიაში და თვით „ჯეჯილის“ რედაქციაში
2) ქუთაისში—ე. წიგნალბისისა.
3) გორში—ე. ფურცელბისისა.
4) ბათუმში მ. წიგნალბისისა გაზეთის სააგენტოში.
5) სანჯერებში—კარამან ჩხიძისთან.
ფოსტის ადრები: В. Д. Тифлисъ, въ редакцію грузинскаго
дѣкаго Журнала „Джеджили“
რედაქტორი გამომცემელი ან. თუმანიშვილი—წერითლისა.

ახალი ამბავი

* * * დღეს, 4 იანვარს, დანიშნულ-
ლი ბენფისი ჩვენის სათავართო და-
სის არტისტის ბ-ნ კ. ყიფიანისა.
წარმოდგენილი იქნება „მეორედ გა-
ემაჩვილება“ და მეოთხე მოქმედება
„თამარ-ბატონიშვილისა“. ამ წარმო-
დგენაში პირველად მიიღებს მონაწი-
ლეობას ბ-ნი ვლ. ალექსი-მესხიშვი-
ლიც. ეს პატრეცემული არტისტი, ავგერ
ოთხი წელიწადია, ქართულს სცენა-
ზე არის გამოსული, რადგან შორს
ქვეყანაში იყო და დღემდე იქ მო-
ღაწეობდა რუსულს სცენაზე. დღეს
წარმოსადგენს პიტებსში, როგორც
მომღვწესეს, ისე ბ-ნს ალექსი-მეს-
ხიშვილს, თავიანთ შესაფერი რა-
დობის იქეთ და უნდა ვიფიქროთ,
რომ ორიენი თავს გამოიჩინებთ თა-
ვიანთის კარგის თამაშობითა. წარ-
მოდგენის შემდეგ იქნება დივერტი-
სმენტოცა.

* * * შაბათს, 4 იანვარს, საღამოს
7 1/2 საათზე დანიშნული კავასიის
სამეურნეო საზოგადოების წევრთა
კრება, რომელსაც, მორავ საქმეებს
გარდა, განახილველი იქნეს ხარჯთ-
აღრიცხვა საზოგადოებისა და ტფი-
ლისის საბაღოსნო სკოლისა 1892
წლისთვის.

* * * როგორც მითხვებებსაც მო-
ცხენებათ, პატრეცემულ მიხილ ზა-
ალის ძის ყიფიანის გარდაცვალების
შემდეგ, თურგის შხრის გამოქვეყნის სა-
ქმის გამოე-მმართველად დაინშნა გ.
ნათიევი. როგორც შევიტყუთ, ბ-ნი
ნათიევი გარდაცვლილია 29 დეკემ-
ბერს, დღის 6 საათზედ. მიცვალდა
ის წინა დღეს განსვენებული სრუ-
ლიად ჯან-საღად იყო თურზე და არა-
ფერს იტყობდა.

* * * მერმისიდან განჩახვა აქვთ
რუსეთის სხვა-და-სხვა ნაწილში სა-
აგრანომიო საღვრებო დაარსონ და
სახელმწიფო ქონებათა სამინისტროს
სამეცნიერო კომიტეტი უყვე ამ სა-
ღვრებების წესების შემუშავებაში.

* * * ამ დღეებში მიხილის სა-
დაღმყოფოში მიუყვანათ მოსარჩენად
ფოთის მტხოვრებელ მელნიჩა ნაუტკე-
ვსა, რომელიც ცოლიან კატს და-
უჭენია. ავადმყოფს პასტერის მიერ
მოგონილის წამლით არჩენენ.

* * * ამ უქანისკენს დღეებში
ტფილისში ბევრი კაცი ვახდა ავად
ინფლუნციათ. მიხილის სადაღ-
მყოფოში ბევრია ინფლუნციათ ავად-
მყოფი, რომლებსაც ეს ავადმყო-
ფობა ფილტვის ანთებად გადაქცე-
ვათ.

* * * ამიერ კავასიის რკინის გზის
მმართველობას უყვე გაღმწეებო-
საკუთარი შენობა ავგოს და ამ შე-
ნობისთვის განჩახვა იქნეს ი. ბ. ჩა-
თახოვის ადგილი იყიდოს მიხილის

ქუჩაზედ. როგორც გამოანგარი-
შებულია, ამ შენობის აგება რკინის
გზის მმართველობას 120,000 მანე-
თი დაუჯდება.

* * * ამ დღეებში ტფილისის მარ-
ტის აღმინისტრაციის გუბერნატორი-
სივის წარუდგენია ცნობანი შესახებ
იმისა, თუ რამდენი ფული და პური
არის საზოგადო. საწყობებსა და მა-
ლაზეებში. ამ ცნობებიდგანა სჩანს, რომ
ამ წლის 1 იანვრამდე ტფილისის
აღმინისტრაციას ჰქონია 25,870 მ.
და 49 კ. ფულიად და 126 სო-
ფელს, რომლებსაც სულ 8,932 კო-
მლია, პურის საწყობებში ჰქონდა
20,515 ფუთი და 35 გირვანქა პუ-
რის ხორბალი და 107 ფუთი და 20
გირვ. ქერი.

* * * ამიერ კავასიის რკინის გზის მმარ-
თველობას 1890 წლის შემოსავალი-
დამ 73,000 მანეთი ვადაუდგია. ეს
ფული მმართველობამ რკინის გზაზე
მოსამსახურეთ უნდა დაურიგოს სა-
ჩუქრად.

* * * 15 დეკემბრიდამ 23-მდე ტფი-
ლისში ავად გამხდარა ყვევითი სა-
მი კაცი. ამდგან ერთი მომკვდარა.
ხუნავით ავად გამხდარა ექვსი კაცი,
მომკვდარა ორი, ჩუღდევითით ავად
გამხდარა სამი და სხადით ოთხი კა-
ცი.

* * * ერენის გუბერნატორის თხო-
ვნა შეუტანია, რომ გუბერში შემო-
ღებულ იქნას 1870 წლის საქალაქო
დებულება.

* * * ახალ-წელიწადს დღეს ქარ-
თულმა დრამატულმა დამა ორი
პიესა წარმოადგინა—„რაც ვინახავს,
ვეღარ ნახავ!“ ა. ცვაბარისა და
„ეკლექტი“. ხალხი წარმოდგენას ნა-
კლებად დაესწრო. არტისტებს რო-
ლებების უტონდარობა ძლიერ ემჩნე-
დათ, გარდა სამიოდ არტისტქელი-
სა და კაცისა, საზოგადოდ-ე წარ-
მოდგენის არა უჭირდა-რა, შხირაუ-
ლად ჩაიარა.

* * * ბათუმის ჩვენმა დრამატულმა
დამმა ეხლახან ორჯერ წარმოდგინა
ისტორიული დრამა დ. ერისთავის
„სამშობლო“. 26 დეკემბერსა და 29
იმავე თთვისას. საზოგადოება პირ-
ველს წარმოდგენას ძლიერ ბლომად
დაესწრო, ხოლო მეორეს იმდენი
ვეღარ. ნ იანვარს იგვე დასი წარ-
მოდგენს „კ. ელ.“-სა.

* * * ფოთის ვგონებ სწორედ ეს-
ლა კარგი დრო, დაამთავრონ ფო-
თის ნავთ-საღვრის კეთება. ესლათ
კარგი დრო იმიტომ, რომ რუსეთში
ჩამოივრდილი სიმშლის გამო, შესა-
ძლოა სასაღვრე მრავალმა ხალხმა იმე-
შის ამ ნავთ-საღვრის კეთებაზე და
ღრუბა პური იშოვოს. ამ ქამად მზა-
ვად დაღმწეული ხალხი გადმოდის
საქართველოში რუსეთიდან და, რო-
ც ასეთი დიდი საქმე დაიწყება, რო-

გორიც არის ნავთ-საღვრის კეთება,
უფრო მეტის ხალხის დახმარება შე-
საძლოა. მაშასადამე, მუშა ადგილი
საზოგადოებრივ იქნება და არც ძვირილ
ვიღრება.

* * * ქიხაყი: ჩვენნი მხარე თოვლი-
თა, ჯანყითა და ბურუსით მოღებუ-
ლი, ხალხიც ძლიერ მოწყვენილია.
ამ საძაველს ამინდებს მოჰყვა ყვეი-
ლი და ზაგმეებს ტუტას ადღის. რო-
გორც გვესმის, არა მარტო ქიხიყის
სოფლებში, თელავის მარხაშიაც ძლი-
ერ გამოიღებულა ყვეილი და იქაც
იღის ზინას შვრება თურემ. ამ შე-
მახვევაში ფრად სპირითა ექებების
დახმარება, რომ აუტრან და ან საცა
გამოივრებული ავადმყოფობა, იქ
კიდევ წაღლითა და დარბეგითა შე-
ეწონენ. თუცა სიღნაღის მარხას სა-
კუთარი ექებები და ფერშები ჰყვა-
ნან, მაგრამ სიღნაღის ისეთს ადღის
არაინ, რომ საკუთარ ამ მარხას
ვერა ჰშველიან. სოფელს ველის ცი-
ხეში, რომელიც საზღვრითა თელავი-
სა და სიღნაღის მარხას, აფთიაქ-
იცა, ავადმყოფების მისაღები სად-
გომიც და ამასთანავე სახელმწიფო
ექებში და ორ-ორი ფერშალიც არის,
მაგრამ სიღნაღის მარხას-კი ვერა ჰშვე-
ლიან. ასე განაპირებით-კი არ უნდა
ამოიჩინათ სადგომი, არამედ სიღნა-
ღის მარხის შუა გული ადგილი, რომ
ყველა სოფელს შესაღებოთ, მემართ-
თა გაქირვების დროს.

* * * საღვრე ყვირილიდგან სწორენ
გაზეთ „კავასის“, რომ მე-123 ვერს-
ზე 28 დეკემბერს საქონლის მატა-
რებელს № 52 რკინის გზის მოსამ-
სახურის ცალი გაუჭულეთია.

მალაქის საბაგო
30 დეკემბერი

ამ კრებაზედ ყველაზედ საყურად-
ღებო საგანი გამოგობის მოხსენება
იყო ნ. დ. ზუბალოვის იმ წინდა-
ღების შესახებ, რომ რატომ არა სრუ-
ლდება მე-21 წი ქალაქისა და ცხე-
ნის რკინის გზის უსახელო საზოგა-
დაებას შორის შეტრულ პირობისა.
ნ. დ. ზუბალოვი. აი ეს საქმე რა-
ში დამოგობისა: 1881 წლის 11
აპრილის პირობის მე-21 წი-თ, ცხე-
ნის რკინის გზის გაწმენდა; ვასფუ-
თავება და ნავის გატანა უსახელო
საზოგადოებასა აქვს ნაივარი.

ქალაქის გამკეობის 1888 წლის
გამოანგარიშებით, ეს გაწმენდა-დას-
წმენდა გეგმისა წელიწადში ჯდება
1517 მან. 82 კაპ., ხოლო ხდობას
ქალაქის ტენიციის მუხარინის ან-
გარიშით-კი—2,140 მან. ცხენის
ძლია სასაღვრე მრავალმა ხალხმა იმე-
შის ამ ნავთ-საღვრის კეთებაზე და
ღრუბა პური იშოვოს. ამ ქამად მზა-
ვად დაღმწეული ხალხი გადმოდის
საქართველოში რუსეთიდან და, რო-
ც ასეთი დიდი საქმე დაიწყება, რო-

1888 წლის 12 ივლისს გაუხსნებია საზოგადოების მოვალეობა. ერთს სიტყვით, ცხენის რკინის გზის მოწყობის დაწყებამდე 1888 წლიდან ქალაქის ღარიბ დახლოებულ შილონების პატრონ საზოგადოების ჯიბეში 8,000 მანეთამდე გადაიღო. მოხსენებებზე არა სხანს, რად მინა ეს საქმე ქალაქის გამგეობამ და ან ვინ მიაქცია პირველში უფროდღებან, ხოლო 1888 წლის 12 ივლისიდან გან-კი გამგეობა საზოგადოებას 21 წლს აგონებს და ამასთან გზის მიხედვით თითონა სწმენდას და ასუფთავებს. ქალაქის საბჭოს კი გარემოება პირობის დარღვევის სრულიად შემთხვევით შეიტყო 1890 წლის 21 მაისის კრებულზე, როდესაც იმის შესახებ დასწრეთა, თუ ვოგზალის გზაზე რატომ აღარ დადის ვაგონები...

ამ ვაგონების სიარულის აღკვეთის გამო საბჭომ დაადგინა, რომ 12,800 მან. ჯარიმა გადაეხდებინათ საზოგადოებას, ხოლო რაც შეეხება მე-21 წლს პირობის წერილისა, გადასწრეთა: გამგეობას მივანდოთ, რომ მან გადახდებინოს ეს ჯარიმა საზოგადოებას, თუ იგი არ მოურჩებდა ქალაქის გამგეობას ქუჩებზედ უსუფთავების დავების და გაწმენდისა. ქალაქის საბჭოს ამის შესახებ სხვა აღარ უთქვამს-რა. გამგეობის მოხსენებოდა სხანს, რომ გამგეობას ამ მიზნობილების შემდეგ მოლაპარაკება დაუწყია ცხენის რკინის გზის საზოგადოებასთან და ამ საგნის გამო რაოდენ უწყისება და გაუგებრობა მსუფუხეს მათ შორის. ქალაქის გამგეობა დღევანდლამდე სწმენდას ცხენის რკინის გზის ღარიბებს ქალაქის ხარჯით და აქამდე ხელმოწერილ პირობის წერილი არ წარმოუდგინათ საბჭოსთვის. მე ის მინდა ვთქვა, რომ საბჭომ დღევანდლამდე არ იცის ხელ-შეკრულების მე-21 წლის მაგიერ რა პირობა დასდო გამგეობას. მოხსენებამ პასუხი საზოგადოების წარმომადგენლისა, პასუხი ქალაქის გამგეობის მიერ 1888

წელს გახსენებისა, რომ პირობას რიგაინად არ ასრულებთ. 1888 წლის 19 ივლისის პასუხში ნათქვამია: ვერ დავფარავ, რომ გამგეობის წერილში მეტად გამაკვირვა, რადგან იგი ამ წერილით ფულსა თხოულობს იმ საქმისთვის, რომელიც ჩემი გასაკეთებელი იყო და რომლის გაკეთებაც მე თქვენთვის არ მითხოვნი. რა გგონიათ, ვითომ მესაფერი პასუხი-კი მისცა ამ შუტრახნოვითა და სიცილით სავე წერილს? სულად არა. გამგეობას მხაც არ ამოუვლია და კვლავ განაგრძეს ქალაქის ხარჯი უწმენდა და გასუფთავება გზებზე. გამოვიტყულებით, თხლა ვერ გამოვიტყუებთ, რისა ეზინოდა გამგეობას და რას უფრთხოდა!.. შემდეგ 1890 წლის 14 ოქტომბრის მე-160 მს-ინ გამოგზავნილ პასუხში სწერია: „მე მონდობილი მაქვს მოვიწინააღმდეგოთ გამგეობის მიერ ნაკისრ ჩვენის ღირსდღის წმენდა-გასუფთავების შესახებ, თუ ვინციათა ტალახობა, ან თოვლი გასხიდი, როგორც მოხსენებულა ხელ-შეკრულების მე-21 წლში და ყოველ ამისთვის საზოგადოება თანახმა წელიწადში 600 მან. ვაძლიათ“.

გათხოვთ, ბატონებო, ყურადღება მიაქციეთ, რომ თვით ქალაქს ეს საქმე 2,140 მან. უჯდება წელიწადში. დასასრულ 9 ნოემბრის გამოგზავნილ პასუხში საზოგადოების წარმომადგენელი იუწყება, რომ მზად ვარ წელიწადში 600 მან. გადავიხადო ტალახისა და ნავთის გატანისთვის და ამ ფულს კიდევ დავუშატო განსაზღვრული სასყიდელი, თუ ქალაქი ღირსდღის გაწმენდასაც ითავებს. ამასთან დასძენს, რომ ამ პირობით შეიძლება სამკრბოლად წესისა და რიგში ჩავადლო ქალაქსა და საზოგადოების დამოკიდებულება ხელ-შეკრულების მე-21 წლის შესახებ და თუ რომ ეს წინადადება შეწყნარებულ არ იქნება, მაშინ 1892 წლის 1 იანვრიდან ჩვენ ისევ ჩვენსავე ხელ-შეკრულებაში აღნიშნულ მოვალეობის აღსრულებას ვიწყებთ“.

როგორ მოგწონთ, ბატონებო, ეს: „განსაზღვრულს სასყიდელსაც დაეუბნებოთ“. ამ წარმომადგენელს ჩვენთან ვატრობა ვიფარებავს, თითქოს ბაზაზხანაში იყოს. ამას ვარდა, აქვე უნდა შეგინებო, რომ საზოგადოების წარმომადგენელი, ჩვეულებრივს საქციელისამებრ, თითქოს დასტინის ქალაქის თვით-მმართველობასა, სულ არას ამბობს იმ ხარჯის შესახებ, რომელიც ქალაქმა გასწია, იმის მოვალეობის აღსრულებას გამო. ვგონებ ამაყარა, რომ ასეთი პასუხები შემდეგ ჩვენის მხრივ დიდი ბოდიშად იყო საკითრ. მე რომ ვყოფილყავ, ასე ვიტყვი: „მუსლი, მართალია, რაცა თქვენთანა ვარ, ჰავენის სიგარის მშვენიერს სუნსა ვენოსავ, მაგრამ უნდა მოვასწავლოთ-კი, რომ უსგავსად იქცევით და სწორად მოიპოვებოდნენ გამოგვევართ. გიცხადებთ, ქალაქის გამგეობა მხოლოდ მაშინ სთხოვს საბჭოს ნება-რთვას, რომ თქვენი მოვალეობანი ჩვენ დაივიწყოთ, თუ წელიწადში 2,140 მან. მოგვეკეთ... მით უფრო მეტი საფუძველი გქვიადა და ასე ღაპარაკისა, რომ თვით საზოგადოების წარმომადგენელი, რომელიც ისე ახარაო ქალაქი თვითის მოვალეობის აღსრულებლობის გამო, ამბობდა, რომ 1892 წლის 1 იანვრიდან ხელ-შეკრულების მე-21 წლს აღსრულებთ“.

ამასობაში ქალაქის გამგეობაში ყოველმან ამ საქმე ახალი საკითხი ამოიტყუებთ: მორიდდნენ თუ არა ქალაქის გამგეობა და საზოგადოება ერთმანეთ შორის ცხენის რკინის გზის ღირსდღის ტალახ-ნავთის გასუფთავების შესახებ? ვითხოვთ ერთი, სად გამოიტყუეს საფუძველი ასეთი საკითხის აღმგნის? განა არ იციან, რომ, საქალაქო დებულების მე-117 მუხ. თანახმად, მხოლოდ ქალაქის საბჭოს აქვს უფლება დამატების ხელ-შეკრულებათა საფუძველი შემდგე-კი ქალაქის გამგეობამ უნდა დასდოს ხელ-შეკრულებათა ელფერი ამ საბჭოს მიერ დამტკიცებულ საფუძველზე? სად არის ამა, გითხავთ,

ის საბჭოს მიერ დამტკიცებული საფუძველი და წესები, რომელსაც ხელ-შეკრულების მე-21 წლს შეცვლა, შესება, ანუ გაუქმება მოეცემა? თუ ასეთი საფუძველი არ არსებობს, ამაყარა, მე-21 წლი ხელ-შეუხებლად დარჩენილა, მაშინვე და თავისი მნიშვნელობა ძალაში არა აქვს დაეკარგო. კვლავ გითხავთ, ბატონებო, სად იყო საფუძველი ასეთი საკითხის აღმგნისა. თქვენ არ იცით, მიზეზი ვერ შეგიტყვით, მაგრამ კილოს-კი ვიცი რომ ადირულ საკითხისა და ვიცი ვისი ხელიც მქმამობს ამ საქმეში.

(დასასრული იქნება)

დაბა ზ სოფელი

(მოწერილი ამავე)

ოც-დასამ წარსულ დღეებში სოფელს სარგვეში (შორან. მს.) მოხდა ერთი შემადრწუნებელი ამაზრ. მოპკლეს საკუთარს სახლში მდიდარი გლეხი ბასილაშვილი (იგივე კამპიძე) თავისი უფროსის ვაჟით თუთა და დასტურს რველივერით იმისი მეორე ვაჟი ავახანი ხუთი ყოვილან. საძირკველ ქვეშ ქეთიკოტი გამოუგრევიდა, შესულან, აუნთითა სანთელი და დაუკლავთ მამაშვილი. წაღება ვერაფრისა მოუსწერით, რადგან ამ დროს ზემო სარათლში შრომად მეორე ვაჟს და არს სტუმარს ხმაურისა შეუქნათ, ავახანი გურულის ტანისმოსით ყოვილან. მეორე დღეს მისდეს მათს სისხლიან ფეხების ნაკვალევს, რომელიც მივიდა სოფელს ლაშვს რკინის გზის ხიდზედ და აქ-კი დაიკარგა. ჩვენმა ბოქალთმა წერეთელმა მკვლევრები უყვე აღმოაჩინა და შეიპყრო კიდეც. ესენი მანდებთან ერთი შარაშივე, გურული, რომელსაც დიდი ხანია პოლიცია დემეტს, რადგან ამას არა ერთი მკვლელობა და გაძარცვა მპარაღება, მეორე არის ლონტი

კიანეთ, სულ ოც-დაერთის წლის კაცი. ეს უკანასკნელი თავი და თავი მიზეზი ყოვილა ბიჭია კიანდის მოკვლისა, რომელიც მოპკლეს შარაშან, სწორად იმ დამეს, რა ღამესაც წელს ამ მამა-შვილს მოუღეს ბოლო ამ ლოკტრამ და ჩისმა ამქარბმა. მაშინ მთავრამდე ვერ მოკვდა ხელი. ესლა ეს ყველაფერი კამოტყდა და დასახელა ამხანაგებიც მესამე მკვლელი არის ვილად ქემოური გლეხი. გზის მარეგებლად აპოლიათ მოკლულების მებობელი ჰანაური ამაშივე. ამით ვარდა, მართლ-მსაჯულების ხელშია აგრეთვე სწორი იოსებ კიანდისა, საყვარელიცა ქალი, თავისი შვილით იაკობათი. ამ ქვრივის სახლი ყოვილა ავახანია ბროსი ბინა. აქ დიკირეს შარაშივე და აქ იბოგეს დამალული ავახანია სისხლიანი გურული ტანისმოსიტიც. ეს მანდლო-სანი ორმოც-დაათის წლისა იქნება. ამისავე სახლში დაიჭირეს აგრეთვე ერთი საყვარელიც, რომელსაც სოქალმა შესწა ის ხანჯალი, სისხლით გასავრილა, რომლითაც მამა-შვილი მოპკლეს. ექიმმა სთქვა, სამასდღე მოკლული გამიჭკია, მაგრამ ამის მეტრით და დასტურს რველივერით იმისი მეორე ვაჟი ავახანი ხუთი ყოვილან. საძირკველ ქვეშ ქეთიკოტი გამოუგრევიდა, შესულან, აუნთითა სანთელი და დაუკლავთ მამაშვილი. წაღება ვერაფრისა მოუსწერით, რადგან ამ დროს ზემო სარათლში შრომად მეორე ვაჟს და არს სტუმარს ხმაურისა შეუქნათ, ავახანი გურულის ტანისმოსით ყოვილან. მეორე დღეს მისდეს მათს სისხლიან ფეხების ნაკვალევს, რომელიც მივიდა სოფელს ლაშვს რკინის გზის ხიდზედ და აქ-კი დაიკარგა. ჩვენმა ბოქალთმა წერეთელმა მკვლევრები უყვე აღმოაჩინა და შეიპყრო კიდეც. ესენი მანდებთან ერთი შარაშივე, გურული, რომელსაც დიდი ხანია პოლიცია დემეტს, რადგან ამას არა ერთი მკვლელობა და გაძარცვა მპარაღება, მეორე არის ლონტი

საპარტიმელოსი მკვლელთა-მთავართა სია

(318—116).

ბევრი ძიების შემდეგ მწერლობაში ვპოვე ოთხი სია მთ. ეპიკოპოსთა და კათალიკოსთა, მაგრამ ბრკერთი არ აღმოჩნდა სრული. პირველი სია ეკლესიის წერა-კითხვის საზოგადოების წინანსაცესა. მეორე მოკლებილია წიგნში „История Ирузинской Иерархии“ მესამე—წიგნში „Хронограф. История“ Мехиара

ფელეტონი

ი ლ მ

(ძველი ამბავი)

ესე ამბავი მპოწობს ძველს ხანას: უტოა ქვეყანას, სახელად ზიანას, სცხოვრობს თავადი, სახელად დავით, გათქმული ყველგან ქცივითა ავით. იმას ჰყავს ცოლი, როგორც ვნოლი, მშვიდი და წყნარი, მიხიც არ იშლის სულ სტუქსასე ქვარი. შუქლებით დიდი, დავით არს მშვიდი. მაგრამ თუ ერთი გაუწყრა ღმერთი და აეშალა მის თავის ქინი, გული აშფოთდა, ასტება ღრინი, თუნდ ცოლის მშვიდი მავსმას ხერინი, გაიფრენს ვარდ ღამეში ბნელში, ჩიბუხის ტარი

უჭირავს წელში და უტყაბუნებს თავში და წელში. სარჩო აქვს ბევრი—ცხვარი და ღორი, სად ტყე, მიწდარი, სად მთა და გორი. დავითს არა ჰყავს თავისი სწორი. ერთი დარდი აქვს: არა ჰყავს შვილი; არს გამო დავითს არს მოსდის ძილი.

II
განგებამ მისცა თავდას ვაჟი და მოიხადა ამით მის ბაჟი. ემაწვილი განჩადა ხუტუქ-თიანია, დულუნებს ტკბილად არის ქვიანი. ოქროს ავეწნა ურწყება ძიძა, ილოს ანგელოზს ეხახის ბიძა, ჯერ პატარა ილმასის კვრინა.

III
წამოიზარდა, წამოიჩნა, ილო შეიქმნა

შვიდ-რვის წლისა. კეთილი გულით, უმანკო სულით, მავალითა ყველასთვის ის; კუმეტს თვალეში ჩაწერილი აქვს ლოკვა-კუთხევი მადლის დეფისა. გულის მქვეანვი დარდი აქვს ზაგშა, თუმც თავის დარდზე ვერ იღებს ხმას: ილოს უყვარდა სოფელში რბენა, სოფლის ბიჭების სიმღერის სმენა— იმათთან მღერა, თევზების ქვრა. გლეხის ბიჭებთან ხმობრებში დიდის, ისიც იმათთან ცელქობს და დახტის, იმათ გულისა მას უყვარს მქალი, ბოზბაშებისა არა აქვს დარდი. მამამ ამისთვის ბევრჯელ გალახა, უფარგი ქცევა მით დახანება. ბევრჯელ თოქათა

დაბამენია, ფეხში ბორკილიც გაყარენია. თანაც ეტყოდა, დიად თქაოდა: შენ ბატონი ხარ, ეგენი ყმები, ბიჭებთან ყოფნით როგორ არ ჰკრებენ; გვარს რაზე არცხენი, შეილო, რას ჰვარებენ? იმათ მქალითა როგორა სძლები, რომ ავიწითლო ეხლვეე ყბები? ილო მიხიცა, როცა დროს მხანახას, სოფლის ბიჭებთან სიმღერას სმნახავს.

IV
ერთხელა ილო მოვიდა შინა, წინ მიეგება თავისი ფინა. ილო დაღლილი, ოფლი სდის ძალზე; დედას მოჰხვია ხელები მკლავზე და უთხრა დედას, გულ-ამოკენსით, ბოლო დროს დართო ცრემლების დენით:

—მე აღარ მიყვარს, დედლო, მამა. —რისათვის, შვილო, გაწყინა რამა? —დღეს მამა ჩემმა კიკოლას სცემა, გული მომიკცა მით, ჩემმა მუხმა, ცხვირიდამ სისხლი საწყალს აინდა, ესეთი საქმე რად ჩაიდინა? როგორ შეგებლო იმის შვილს პირში, როცა კიკოლას მამამ სცა ცხვირი. —ვაი, სულლო, ეგ თუ გეწყინა? შენ რა გაწყუხებ, იმას ეტკინა. ილომ უფროცა მოართო ტირილი, რომ არ მიიღეს მისი ჩივილი. ილო დაღლილი, ოფლი სდის ძალზე; დედას მოჰხვია ხელები მკლავზე და უთხრა დედას, გულ-ამოკენსით, ბოლო დროს დართო ცრემლების დენით:

Айриванскаго, და მეოთხე ახლად აღმოჩენილს ჰართლის მოქცევაში. პირველი სია ეკუთვნის სახელმწიფოს დაით რეკტორის კალამსა. მოგვყავს ოთხივე სია უცვლელად. აქ ვინ იყვნენ ეპისკოპოსნი, ანუ საიღამ იწყებინა საქართველოს შინა.

- 1. იოანე 318 წ. 2. იაკობ 364. 3. იობ 379. 4. ილია 405. 5. სვიმონი 408. 6. იოანე 7. გიორგი 8. ვასილი 9. მიხაილ 434. 10. მიხაილ 446. კათალიკოსნი: 1. პეტრე 473. 2. სამოელ 499. 3. თავმთაღ 541. 4. ჩილირმანე 542. 5. სანა. 555. 6. ევლიანის 560. 7. მაკარი 572. 8. სვიმონ 581. 9. სამოელ 587. 10. სვიმონ 600. 11. ბართლომე 603. 12. იოანე 620. 13. ბაბილა 622. 14. თაბარ 663(*) 15. იოანე 1089. 16. მიხაილ 1160. 17. ნიკოლოზ 1150. 18. თეოდოსი 1169. 19. იოანე 1171. 20. თეოდოსი 1202. 21. ნიკოლოზ 1209. 22. ევთიმე 1216. 23. ნიკოლოზ 1240. 24. აბრამ 1279. ქართველი. 25. ევთიმე 1301. 26. ვასილი 1345. 27. დორითეოსი 1357. 28. გიორგი 1375. 29. ვილარ 1391. 30. მიხაილ 1396. 31. დავით—1407. 32. ელიზა. 33. თეოდოსი 34. შიო 1430. 35. დავით 1462. 36. ნიკოლოზ 37. აბრამ 38. ვასილი (ორ წელს იმეფა.) 39. დორითეოსი 1522. 40. მელქისედეკი 1525. 41. გერმანე 1532. 42. ნიკოლოზ 1548. 43. დომენტი 1559. 44. მილაქია 1580. 45. ევდემოს 1634. 46. ქრისტეფორე 1642. 47. დომენტი 1660. 48. ნიკოლოზ 1675. 49. იოანე 1688. 50. ევდემოს. 1704. 51. დომენტი 1705. 52. ნესაირიონ 1724. 53. ნიკოლოზ 1741. 54. ანტონი 1744. 55. იოსებ, 1755. ან 56. ანტონი 1788. 57. ვარლამ 1811.

(*) ამა თაობრივად ვიდრე იოანე კათალიკოსამდე არღარაღი იყვნენ კათალიკოსნი, ვინაიდან იყო ქვეყანათა აღრევა დღით აღმაშენებლის და ამ დღით აღმაშენებელმა და აღმდინ კათალიკოსი იოანე შენიშნა. დღე რეკტორისა.

თუმც არის შორი. მინდორს დასკვირის, როგორც მწყერის ქორი. აქედამ ზედდეს, რაც ხდება ქალს, და აგრძობინებს ყველას თვის ძალს. ჩიბუხსა სწევდა, კვამლს კვამლში ჰრეგდა. რა ჩიბუხია და ან რა ტარი? ტარია სწორედ ალივის ხის ვგარი. თვითონ სტამბოლს ზის, ჩიბუხი განჯას, ტარის წყალობით იქ უწყდენს მაჯას. იჯდა ამ გვარად ხალხის საზარად. უგვანს ფიქრებში იყო გართული მის ქანგინის ტყუის მავთული.

VI ხეზე შემოვდა ჩიტი პატარი, სხეულით ნაზი, ტრფეა, ნაკარა. მშვიდის თვალების კარი დაჯარა, მოხდენით ბოლო გააცნცარა,

მეორე სია: მთავარ-ეპისკოპოსნი: (იხ. Ierarchia груз. церк. 18—19 გვ.) 1. პეტრე 2. სამოელ 3. თავმთაღ 4. ჩილირმანე 5. სანა. 6. ევლიანის. 7. მაკარი. 8. სვიმონ. 9. სამოელ 10. სამოელ. 11. ბართლომე. 12. იოანე. 13. ბაბილა 14. თაბარი. კათალიკოსნი:

- 1. იოანე 2. მიხაილ 3. თეოდოსე 4. იოანე 5. თეოდოსე 6. ნიკოლოზ 7. ევთიმე 8. ნიკოლოზ 9. აბრამ 10. ევთიმე 11. ბასილი 12. დორითეოსი 13. გიორგი 14. ელიოზ 15. მიქელ 16. დავით 17. დავით 18. ელიოზ 19. თეოდორე 20. შიო 21. დავით 22. ნიკოლოზ 23. აბრამ 24. ბასილი 25. დორითეოს 26. მელქისედეკ 27. გერმანე 28. ნიკოლოზ 29. დომენტი 30. მილაქია 31. ევდემოს 32. ქრისტეფორე 33. დომენტი 34. ნიკოლოზ 35. იოანე 36. ევდემოს 37. დომენტი 38. ბესარიონ 39. ნიკოლოზ 40. ანტონი I. 41. ანტონი II. მესამე სია: 1. ტერ-იოანე 2. ტერ აკობ 3. ტერ იობ 4. ტერ ევია 5. ტერ იუნან 6. ტერ გრიგორ 7. ტერ ბარსე 8. ტერ მუშილ 9. ტერ მიხაილ 10. ტერ პეტროს 11. ტერ სამუელ 12. ტერ ტაბეჯან 13. ტერ ჩიმაქ 14. ტერ აბას-კათალიკოსი. 15. ტერ ელტა. 16. ტერ ევთიმე (ბოროტი, нечестивый) 17. ტერ მაკარ 18. ტერ სვიმონ 19. ტერ სამუელ 20. ტერ ბართლომეოს 21. ტერ ოლანეს 22. ტერ ბაბილა 23. ტერ თაბარ.

მეოთხე სია. (იხ. ქართ. მოქცევა 22—39 გვ.) მი. ეპისკოპოსნი: 1. იოანე, 2. იაკობ, 3. იობ 4. ელია, 5. სვიმონ. 6. იონა, 7. იოანე, 8. გრიგორ 9. ბასილი, 10. მიხაილ, 11. გლონიკორ 12. იოველ. 13. მიქელ.

კათალიკოსნი: 1. პეტრე, 2. სამოელ, 3. თავმთაღ, 4. ჩიმავე, 5. დასაბია, 6. ევთიმე, 7. მაკარი, 8. სამოელ, 9. სი-

დაიწყო ექვსა ჯერეთ წყნარ-წყნარა, მერე გაბა ტკბილი ჰანგები, თითქოს თას მზრით დაჰკრეს ჩანგები. სამოთხე არის ჩიტისა მღერა, მკედართა აღდგენი მის გულის ძგერა. თუმც ეს დავითს იმა ვერა. ბიქს დაუთხა ჯავრობით ჯერა, მაგრამ ბიქსაც რომ ვერ გაავრანა, მაშინ ხერხადა ეს მოიგონა: აიღო ლოდი, ჰკრთებოდა როდი უმიზნა თავში, მოარტყა ბექში ჩიტს მგალობელსა, საწყალობელსა. მოკლა თავისი დამონებელი, მის მკუდრობების დამარღვეველი, დაუძახებლად შემაქცეველი. დასვენდა გულით, ამალდა სულით

მონ-პეტრე, 10. სამოელ, 11. ბართლომე, 12. იოანე, 13. ბაბილა, 14. თაბარ, 15. სამოვენ, 16. ევონ, 17. თავმთაღ, 18. ევლიანის, 19. იოველ, 20. სამოელ, 21. გიორგი, 22. კირილე, 23. ინიზობრი, 24. პეტრე.

25. იოანე, 26. გრიგორ, 27. კლემენტის, 28. სარმინ, 29. თალეუ, 30. სამოველ, 31. კირილე, 32. გრიგორ, 33. სამოველ, 34. გიორგი, 25. გაბრიელ, 36. ილირიონ, 37. არსენი, 38. ევსუქი, 39. ბასილი, 40. მიქელ, 41 დავით, 42 არსენი.

რომელიმე კათალიკოსი დრო აღინშნულია მომეტებულ ნაწილად დახლოებით მეფეების დროებსასან ერთად. შემდეგი წყაროები ჩვენის ისტორიისა (რომელიმე აღმოჩნდებიან) შევსებენ როგორც სიასა, აგრეთვე თვით მღვდელთმთავართა ბიოგრაფიისა და მუშაობისა მეფეთასას.

მღვდელთ-მთავართა-კათალიკოსთა სიას შემდეგ დავრთვის:

- 1. მოკლე ისტორია საქართველოს ეკლესიისა; 2. სია თვითიველ ეპარქიის მღვდელთ-მთავართა იერარქიულ რიგზე; 3. მთარგმნელი სია; 4. სია ანბანზედ საქართველოს ეკლესიის მოღვაწე პირთა; 5. სია საქართველოს შესანიშნავ ძველ ტაძართა; 6. მონასტერთა სია წინამძღვრებით. წინაღვე ვილაიბები, რომ ჩვენი კათალიკოს-მღვდელთ-მთავართა და სხ. სიები* სრულნი, უნაკლები არ არიან, მაგრამ იმედა, რომ იგინი მალე შესწორდებიან და ნაკლი შეივსება ახლის ცნობებით, რომელიც თან-დათან ჩნდებიან. უფრო სრული და უნაკლები სია ანბანის კათალიკოსთა (1389—1795).

3. ცხოველი

ამ სიმარჯვისთვის კაცი მედგარი. ჩიტს დაეფარა შავი ზეწარი. VII ავე საღამოს, ვერად საამოს, მოხდა ამავე ბნელი და შავი: მესამე დღე, რაც ილო ჯაჭვით დამბული სახლში ცრემლს აფრქვევს ტანჯვით. მამა არ უშვებს ილიას კარში, ნებას არ აძლევს, ჩავიდეს ბილში. ილო სარკმლიდამ ვასკეპრს გორებს, იქ იგი მხედვეს თავის სწორებსა, რომ ამოვებენ ცხვრებს და ხობრებს, ფერხულს აბამენ, „გოგონას* მღერენ, თავისუფლად ბალახსა სოფლენ. ატირდა უფრო და აშობს ანას: „ჩემი იქ ყოფნა რადა სწინის მამას! მეც ხომ კაცი ვარ,

წარღმვაში რამდამისი მიხარბი

I ვამეე კომიტეტი ახალციხის საქველმოქმედო საზოგადოებისა გლოთიდას მდლობას უფლის თანგრძობისა და შრომისათვის ქანი შ. გ. გამრეკლისა, ა. გ. ხაჯაფიას, ე. პ. ასათიანისა, ნ. პ. ასათიანისა, გ. მ. ჩიროანაშვილისა, თ. ა. ზედინიძისა, ბ. ბ. ა. ე. მიქელაძეს, თ. გ. ხიზინიძეს, ა. გ. დეკანოზიშვილს, გ. კ. ჯაფარიძეს, ე. მ. ასლანისა, ა. ი. ყორღანისა, ი. ე. კრილიანისა, ე. გ. ყორღანისა, ე. ბ. ბიზინიშვილს და სხვებს, რომელთაც ზღო შეუწყეს წარმოდგენის გამართვას 6 დეკემბერს სტრუქტურის სასარგებლოდ.

კომიტეტევე მადლობას უფლებს აგრეთვე ბან ამირბეგებს, რომელმაც სკოლის შენობის სასარგებლოდ შეუძღვრა სამი მანეთი. მდივანი საზოგადოებისა გ. ბურბულაძე.

II

ხუთმეტ დეკემბერს აქაურმა ქართველ სტუდენტებმა გაემართეს სალტერატურო და სამუსიკო საღამო შეუძღვლელ ამხანაგების სასარგებლოდ; სალტერატურული განყოფილებაში მოწაწეულობას იხედდნენ ბანი პოლიანის, მიხაილას (შეწოდები), ელიანას, გერეკოვსკი და მისიკი, რომლებმაც წაითხეს თანხი თხზულებიდან ზოგიერთი ლექსები; გარდა ამისა პირველ დღესმდე წაითხეს ორი მის მიერ ნათარგმნი ლექსი აკაკის, რომლებიც საზოგადოების ძალიან მოეწონა და აუბრებელ ტაშის კრით და „ბარბაის“ ძალით დაავლილდა წაითხივლი. სამუსიკო განყოფილებაში მოწაწეულობაში მიიღეს ქ. გარფინა სერენი და ქ. კონანი; უკანასკნელმა სხეთა შორის იმდერა რეულად ხელზე ბან ხალხისათვის „ნანა“ და „შენ გეტრბი მარად“, და ბან ბრიკენმა, რომელმაც საუსტოვოდ აღსარულა რუბინ-შტეინის „მეზინიდან“ სამი სავალაობელი, იმდერა ბან ხალხისათვის ლიტერატურით აგრეთვე ქართულმა ხორამ „თამარის დროშა“ გაშალეს, „აღლს მერცხალი შემოვინდა“, „კოშკი რომ ქუჩის ნათალი...“ და სხვა, ხორის სიმღერაც საზოგადოებას ძალიან მოეწონა და ბევრჯელ გამოვირბინა ერთი იგივე სიმღერა, შედგე მოკვდა ლექსი, თამაზბად ცნობილი ბალერინა პეტია (რომელმაც განსაკუთრებით ჩვენ საღამოსთვის სწავლა ლეგური, ერთი ჩვენსებერი ახალგაზრდის დამხარებით) სავანელის კალი და ბანი ხ-ბით. შემდეგ დიწყო ტანცები, რომლის ანტრატებს შორის პრეოდორ კლოდის მიერ დადგმულ იქნა ცოცხალი სურათები;

სურათების შინაარსი ვეზების-ტყარისაგან იყო ამოღებული. საღამომ ერთიმ სურათივალ ჩაიარა და საზოგადოებაც კმაყოფილად დარჩა, თუმც ხალხი არ ნაკლები ზარზანდულად დასწრებია წიქველს სამომს, მაგრამ წინდ შემოსავალი სხვა-დასხვა მიზეზების გამო ზარზანდელის სწრა და დაგერება*). ხალხი დილაში სასათხედ, რომლის შემდეგ პატარა შინაურებ კანამ ზღედესტეით, ვან შინს დროს გრძობილი სიტყვა წარბისთვის პირველ მერეკოვსკის კომ და თ. გ. შარშიმე-შარდა ამ სკეების შინაარსი შეითხელისთვის გამოხიარბინა, მაგრამ ზოგიერთი მიზეზები, რომელთაც მითხელი თვითონ მიხედება, ნებას არ მძალდენ.

გაღწავაც ეს საღამო შეადგენს ერთად ერთს იოანეს, მლადნაც აქაურ შეუძღვლელ მოსწავლეთ შეუძლიან ცოტა ოდნით ხელის მობრუნება, ამიტომ ვთავს ვრახს, ამხანაგთა სახელით, უფლოთაღის მადლობა უწყდენ დღით პეტრეკელს თ. ი. ა. ნაკაშიძეს, რომელიც ყოველ წლითი კისრულობს ნებარების აღებას და, გარდა ამისა, სხვა მზრავი ხელს უწყობს და გული შესტკივ აქაურ მოსწავლეთ კართეულზედ. მადლობის ღირსნი არიან აგრეთვე ყველა ისინი, რომლებმაც შეძლებისდაგვარად შეწყობა აღმოაგვირბინეს ამ საღამოს გამართვაში.

ღებეძა

31 დეკემბერი

კომიტეტმა უკანასკნელს კრებაზედ საქიროდ სცნა, რათა დაახლოვებული ურთიერთობა იქონიოს ეკრძა მოღვაწეებთან და აგრეთვე განახორციელოს წინადადება გარე ვარანციოდ-შეკვისა შესახებ იმისა, რომ ტურების ოლქში შესიციონ 10,000 ცხენი ზე, რაცე მინდორში მუშაობის დრო დადგება, ცხლადდელ დახარკლებულს გუბერნიებში მორეკონ. განსაკუთრებულ კომიტეტის სახსას 26—29 დეკემბერს შემოსავალი ჰქონდა 31,000 მანეთამდე. ამ ფულიდგან 10,000 მანეთამდე რუბინ-შტეინის კონცერტის შემოსავალი.

აღმნი. ხელ-ახლად დაიწყო იჯან-

*) წყვენილი არ აღმუტება 700 მანათს.

წისო ყელზე და მისცენა მარჯვენა ხელზე... სისხლის მორცევი ყმაწილსა მსვამდა... მყვარი ოლიკო ანგელოზს ჰგავდა VII აგერ დავითი. თავს ოღვა შავად გადკეტული ცერმლისა ღვარად. დედ გამხდარა ელდისგან ავად, დავითი მოსთქემა, ჰყვირის, ტრაილეს, შვილს ვარზე ურბენს თავს დასტრილეს, გამჭარლს სიკოცხლეს დაატრალობს?! ილო დამარხეს, იმის სამარეს ჰწრილავს ყვირილითა ძიარფისი გუნდი. ფერად, ვით ლოლი, ვით იავუნდი, ვინვა ვერ აზრობს, ვერა სწვენს სიციბ, ცვლამ ესა სიციბ, ვისა-კი ვკიბიხე. და ერთი ჩიტი ტურფა ნაკარა დასცვენდლოდ უმღერს წყნარ-წყნარა. ვა-ფ-შეველა

